

Projekt Slørugle Sønderjylland, 1999

Af Klaus Dichmann

Denne tredje sæson siden Projekt Slørugle Sønderjylland startede i oktober '96, kan ganske enkelt sammenfattes i et enkelt ord: fantastisk!

Den flotte fremgang i sløruglebestanden, som vi oplever i disse år, skyldes for en stor dels vedkommende det store frivillige arbejde, der er blevet gjort gennem tiden med oplysningskampagner og opsætning af ynglekasser rundt om på gårdene overalt i Sønderjylland.

Succesen af dette kæmpe arbejde kan direkte aflæses ved, at ca. 80 % af slørugleparrene i Sønderjylland i dag yngler i kasser, opsat inden for en årrække på 10-12 år. Derudover skyldes fremgangen også, at sløruglerne i disse år tilsyneladende nyder godt af nærmest optimalt klima og gode fødebetingelser med milde vintre og mange mus.

Kombinationen af de mange opsatte ynglekasser og nærmest optimale livsbetingelser kan direkte aflæses af dette års yngleresultater, der i nyere tid så vidt vides, aldrig før har været så højt. I år har jeg p.t. kendskab til 26 ynglepar i Sønderjylland, og der kommer stadigvæk nye til.

Årets ungeproduktion er også ganske høj. Ud af de 26 par kender jeg kuldstørrelserne for de 21 par, med kuldstørrelser spændende fra 7 unger som det højeste til 2 unger som det laveste. Det samlede antal unger blev på 98 unger for de 21 par, som dermed giver et meget flot gennemsnit på 4,6 unger pr. par.

Samtidigt er ungernes overlevelseschancer steget markant i takt med, at de fleste sløruglepar er flyttet fra deres tidligere ynglesteder - vinduesbænke, halmlofter, dueslag og halmtransportører - ind i de opsatte kasser, så ungerne nu kun i ringe grad er udsat for prædation fra sløruglernes værste fjender, måren og katten. I de knap 3 år dette projekt nu har kørt, har jeg kun i et tilfælde kendskab til, at kassen med unger er blevet ryddet af mår.

Derudover har jeg for første gang siden projektets start, med sikkerhed kunnet konstatere, at p. t. 4 par er gået i gang med deres andet kuld i år. Så sløruglernes ynglesæson er lang, når alle betingelserne er tilstede: fra starten af maj, hvor de første par begynder at ruge, til i slutningen af november, hvor de sidste unger forlader reden.

Desuden har jeg i år konstateret 2 omlægninger på henholdsvis 16 og 15 æg. Dvs., at en af fuglene i yngleparret sandsynligvis er blevet udskiftet i rugefasen. Den kan være død! Herefter lægger hunnen et nyt kuld æg oven i det gamle, der dog som regel ikke bliver til noget, da det nye par enten skubber de gamle æg ud af kassen eller over i et afsidigt hjørne af kassen og derefter kun bekymrer sig om de nye.

Dette års fordeling af sløruglernes valg af ynglepladser ser således ud:
21 par i opsatte ynglekasser, 1 par i en vinduesbænk, 1 par på bunden af en
foderautomat og 3 par i dueslag.

Ringmærkning:

Ud af dette års kendte antal unger på 109 stk. (1. kuld plus 2. kuld), blev de 87
ringmærket og 2. adulte aflæst. De 2 alsiske slørugler, der blev aflæst, bar begge
Helgolandringe og var ringmærket som unger i henholdsvis 1989 og 1993 i Schleswig-
Holstein. Sløruglehunnen fra 1989 blev ligeledes aflæst den 7. august 1998.
Det sidste andengangskuld for i år kender jeg ikke kuldstørrelsen på, da kassen først
bliver kontrolleret i slutningen af oktober.